

Somos Magdolna (DE)

A BRIT ÉS A MAGYAR FELSŐOKTATÁSI HALLGATÓK MOBILITÁSÁNAK VIZSGÁLATA OECD, UNESCO ÉS EUROSTAT ADATOK ALAPJÁN

*Kulcsszavak: transznacionális tanulmányi migráció; felsőoktatási
nemzetköziesedés; nemzetközi hallgatói mobilitás;
felsőoktatási expanzió; brit felsőoktatás*

A felsőoktatás nemzetköziesedésének egyik fontos eleme a nemzetközi hallgatói mobilitás, vagy más néven a tanulmányi célú migráció, melyet sok nemzetközi (Teichler, U.; De Wit, H.; Knight J.; Sanderson, G.; Kaufmann, V.) és hazai kutató (Berács J., Dabney-Fekete I., Dusa Á. R., Hrubos I., Kasza G., Kozma T., Örkény A. & Sik E., Polónyi I., Pusztai G., Rédei M., Tót É., Veroszta Zs.) vizsgált. A dolgozat szűkebb témája a magyar és a brit hallgatók mobilitása, elsősorban a hosszútávú, ún. diplomamobilitás (Hrubos, 2012). A mobilitást ezúttal három nemzetközi intézet statisztikai adatai alapján vizsgálom: az egyik az UNESCO (Institute for Statistics) Statisztikai Intézetének Higher Education (Felsőoktatás) altémája, a másik a sokféle indikátoráról ismert OECD (Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet) Education at a Glance 2021 évi összegző oktatással kapcsolatos statisztikai kiadványa, a harmadik pedig az ezekkel szorosan együttműködő EUROSTAT, az Európai Bizottság statisztikai hivatala.

A dolgozatban a következő kérdéseket vizsgálom: Mi a jellemző a magyar és a brit hallgatók kimenő mobilitására? Hogyan hasonlítható össze Magyarország és Nagy-Britannia mint külföldi hallgatókat fogadó ország? 2021-ig a magyar diákok elsődleges desztinációjának számított az Egyesült Királyság a nemzetközi hallgatói mobilitásban. A fenti adatok alapján egyértelműen látszik, hogy a két ország, bár néhány éve még mindkettő az Európai Unió tagországa volt, és mindkettő a Bolognai folyamat célkitűzéseinek megvalósítására törekedett, a különböző geopolitikai és történelmi háttér, illetve a teljesen eltérő oktatáspolitikai következtében, a felsőoktatás nemzetközi hallgatói mobilitása terén is nagyon különbözik.
